

Abstrakt

Cílem této práce je pojednat o problematice umění a o uměleckém díle skrze srovnání dvou autorů – myslitelky nového materialismu Elizabeth Grosz a umělce Williama S. Burroughse. Výsledkem tohoto srovnání je filosofie uměleckého díla, která dehumanizuje umění a staví kreativní proces do vztahů, skrze které živé tělo interaguje s dynamickými silami země. Nejdůležitějším krokem práce je analýza těchto vztahů, které jsou důsledkem sexuální diference. Ty oznamují počátek uměleckých praktik v přírodě, jelikož zavádí atraktivitu a touhu jakožto mechanismy, skrze které život produkuje své excesivní variace. Další krok je vypracování takového pojetí sexuální diference, jež ji formuluje jako život ohrožující a nebezpečný princip, díky čemuž je možné teorii umění propojit se samotným procesem tvorby uměleckého díla, který je popsán v Burroughsových textech. Zvláštní důraz je kladen na jeho brokovnicové umění, které je zaměřeno na zachycení takzvaného náhodného faktoru kreativity, což Burroughs interpretuje jako esenciální pro možné osamostatnění uměleckého díla od autora či pozorovatele.